

Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA MicrosoftInternetExplorer4

/*

Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-qformat:yes; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:10.0pt; mso-para-margin-left:0cm; line-height:115%; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri","sans-serif"; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-fareast-font-family:"Times New Roman"; mso-fareast-theme-font:minor-fareast; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin;}

PEYGAMBERİMİZİN COŞKUN MERHAMETİ VE ŞEFKATİ

Merhamet, esirgemek, acımak, zayıf ve fakir insanların haline acıyarak yardımda bulunmak ve ince kalpliliktir. Şefkat, acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten gelen ve karşılıksız bir sevgidir. Her iki duygu da, tariftten çok yaşanan ve hissedilen duygulardır. Çünkü her ikisi de kalple ilgilidir.

Merhamet ve şefkat, Peygamberimizin yüce şahsiyetinin bir aynası gibidir. Onun kadar merhametli, onun kadar şefkatli ve ince ruhlu bir insan yeryüzüne gelmemiştir.

Cenab-ı Hakkın Sevgili Resulüne, kendi ismi olan "**Rahim**" ve "**Rauf**" sıfatlarını vermesi, Peygamberimizin ne kadar merhametli ve şefkatli bir kalbe sahip olduğunu gösterir.

Tevbe Sûresinin 128. âyetinde bu gerçek şöyle ifade edilir:

"And olsun ki, size içinizden bir Peygamber geldi ki, sıkıntıya uğramanız ona çok ağır ve güç gelir. Size çok düşkündür. Bütün mü'minlere merhametli ve esirgeyicidir."

PEYGAMBERİMİZİN MERHAMETİ

Yazar Rehnüma

Perşembe, 13 Mayıs 2010 09:17 -

İslâm'ın ilk devirlerinde Müslümanların çoğunu fakir, kimsesiz ve köleler teşkil ediyordu. Kureyşliler onları hor görüp aşağılarken, Peygamberimiz onları yanına almış, hak dini onların yardımıyla duyurmaya başlamıştı.

Peygamberimizin kalbine ve engin rahmetine en yakın olanlar, fakir ve kimsesiz insanlardı. Onları devamlı korur, diğerleri ile eşit davranırdı. Bununla da kalmaz; fakirlere, fakirliğin bütün ezikliğini ve zilletini unutturacak şekilde yakınlık gösterirdi. Zaten Peygamberimizin aile hayatı ve şahsi yaşayışı da onlardan farklı değildi. O hep sade ve basit yaşamayı tercih ederdi. Dualarında da Allah'tan böyle bir hayat isterdi.

"Allah'ım, beni fakir yaşat. Hayattan fakir olarak ayrılalım. Beni mahşerde fakirler arasında hasret" diye dua ediyordu.

Hız. Âişe bunun sebebini sorunca şöyle açıkladı:

"Onlar, Cennete herkesten önce girecekler. Ey Âişe, yarım ölçek hurma da olsa fakiri boş çevirme. Fakirleri sev, onlara yakın ol ki, kıyamet gününde Allah da sana yakın olsun."

Müşriklerin "Allah'ın lütfuna mazhar olanlar bunlar mı?" diye hakir gördüğü kimseleri Peygamberimiz destekler, ilgi gösterirdi. Onları, diğer insanlardan üstün tuttuğu olurdu.

Bir gün Peygamberimiz otururken bir adam geçti. Yanındakine sordu:

"Bu adamı nasıl bilirsin?"

Şöyle cevap verdi:

"Bu zengin ve etkin birisidir. Ne derse yaparım."

Peygamberimiz bir şey demedi. Az sonra birisi daha geçti. Peygamberimiz aynı soruyu bunun hakkında da sordu ve şu cevabı aldı:

"Bu adam fakir Müslümanlardan birisidir. Ona ne kızımı verir, ne de dediğini yaparım."

Böyle bir sözü hoş karşılamayan Peygamberimiz şöyle buyurdu:

"Dünyanın bir tarafı az önce geçen zengin kişilerle doldurulsa, bir tarafına da bu fakir adam konulsa, fakir adam onların hepsinden daha ağır gelir ve onlardan daha hayırlıdır."